

Unha vez atravesado o río o camiño cruza a estrada e bordeando o evocador curruncho da Previsa, dominado pola ponte romana, e nos internamos nunha maravillosa fraga.

A senda transformábase en camiño empedrado onde un dosel continuo nos mergulla na fresca espesura da fraga onde se agocha o ben conservado muíño de Chao. Algo máis abaixo, xa en Castelliño, despois de deixar á dereita a fonte e o pío, chegamos aos pés da casa dun personaxe singular: o Lobo de Queixa, que representa a figura do cacique rural. Segundo se conta, con manexos e influencias chegou a ser propietario do que hoxe é o "Parque Natural de O Invernadoiro", de moitas propiedades que lle foi arrebatado aos veciños, e ata Pola dereita un empinado camiño condúcenos á primeira central hidroeléctrica que funciona en toda a comarca, unha instalación case doméstica, construída por un veciño de Castelliño da que se

conservan as canles e a casa onde funcionou a "dínamo". Baixando polo centro do aldea chegamos á casa reitoral que antecede á igrexa de maior porte do concello. O itinerario continúa á esquerda para saír da aldea por un camiño empedrado cara o río Dorelle.

O descenso remata na ponte que cruza o río, pouco despois da súa magnífica ferverza. Domina o bosque o rebolo, sobrevivente das intensas cortas para a obtención de trabes, travesas para o ferrocarril e leñas. Tamén abundan os pradairos e os bidueiros, e nos regatos grandes abeleiras. Pouco a pouco o camiño abandona a fraga para se achegar a Bozqueimado, despois de atravesar dous pequenos regatos, e sobe ata desembocar nunha ancha pista de terra que nos leva ata chegar á aldea, que atravesamos deixando a capela de San Cosme á esquerda. Sáese da aldea pola estrada e uns metros máis adiante collemos á dereita o vello camiño de Celeiros, que ascende ata As Cruces.

Xa na estrada descendemos uns metros ata unha pequena estrada que sae pola dereita cara A Ventosa, e de alí ao punto de inicio deste percorrido.

Ferverza de Dorelle

igreja de Castelliño

Fonte da Previsa

Orxinado pola acción dos fríos periglaciares. Chamado O Pedroso, por ser un descarnado pedregal, Chao, ademais do imponente Lombo das Chouzas, tamén baixada orfrecesenos unha bonita vista de Castelliño e O río Dorelle entre espesos queirogais e xestas. Durante a Seguímos, desviándonos á esquerda e descendemos cara o chegar aos cumios do Macizo en Cabeza Grande e Cabeza a crestería que as Picoñas recortan contra o ceo, antes de Máis arriba é xa territorio dos uzais que se desenvolven ata pastor que sobe o gando nas frescas mañás do verán. pedra cabaleira, sinala o lugar onde ten o seu refuxio o á serra, atravesando os pasteiros do Boval, onde unha gran vez máis encaixado, mentres que polo norte unha pista sobe Cara o sur corre o Navea pola depresión do seu leito, cada admirar a paisaxe. para descansar e á nosa esquerda penas que quedan camiño e subir ás posible abandonar o granxa. Aquí é dirixe a unha camiño que se seguímos de fronte por un amplo regato. Continuamos e un carrexo espectacular, saímos da aldea atravesando o

Despois de pasar a igrexa de San Bartolomeu e contemplar arquitectónicos locais. auga extremadamente fría, e procura a saída camiño da igrexa, flanqueado por casas de planta sinxela, moitas xa itinerario intémase na aldea deixando á dereita a fonte, de orcece á esquerda a vista das primeiras casas de Parafita. O seu empedrado orxinal. Finalmente un último cruzamento

Desde o concello hai que baixar entre as primeiras casas, cara o restaurado torno comunal, que se deixa á dereita, para continuar polo camiño, ata onde un sinal indica que hai que subir cara a dereita por unha senda que rodea a aldea de A Ventosa. A senda desemboca na estrada de acceso á aldea, pola que seguimos de fronte por ela ata empatar coa xeral que chega de Trives. Subimos por ela o cruzamento no cumio das Cruces, onde collemos o camiño á dereita e logo duns metros á esquerda, que nos conduce a Parafita atravesando os prados de sega, exemplo secular da transformación permanente do monte en prado, cun coitado laboreo que inclúen as caldeiras, condúcion a ceo aberto, que levan a auga por toda a súa superficie para mantelos húmidos e fértiles. Pouco a pouco o camiño vai abandonando os prados e a paisaxe agrícolica vai sendo substituída polos retallos de fragas onde comezan a aparecer os rebolos, que dominan toda a paisaxe nemoral. Atravésase unha extensa xunqueira aproveitada para prado, con abundante auga, e unha vez rematada comeza a subida por un camiño empedrado que discorre a carón dunha vella casa, de grosos muros, que fixo ás veces de paliereira. Despois de atravesar un regato, continuamos a ascensión polo camiño empedrado e cuberto dun espeso dosel arbóreo de rebolos, xestas e piornos, que evitan a calor do verán e permiten o paso do tépedo sol do inverno. A continuación pasamos un segundo regato e logo de dous cruzamentos á dereita seguimos subindo por un camiño co

TELÉFONOS E SERVIZOS DE INTERESE

Casa do concello: 988 334 000 Emerxencias: 112
 Centro de saúde: 988 334 026 Taxi: 649 809 783

Comidas e aloxamentos:
 - Casa Gerardo: 988 334 019
 - Casal de Drados (turismo rural): 988 304 235
 - Complexo Turístico Villa Celeiros: 988 334 040

Desenho e realización: CEM, s. coop. gallega
 Telef: 88 1 265 640
 cemcoop@cemcoop.gal

Os textos e as fotografías son propiedade do autor, que os cede gratuitamente ao concello de Chandrexa de Queixa para a súa utilización na presente obra.
 O autor: Luis J. Miguez Rodriguez

Impreso en papel 100% reciclado, libre de cloro e certificado

Concello de Chandrexa de Queixa

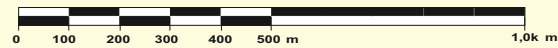
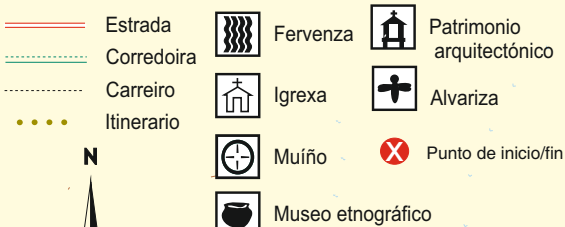
ITINERARIOS AMBIENTAIS
RUTA DO RIO DORELLE
DESCUBRINDO A MONTAÑA CENTRAL OURENSÁ

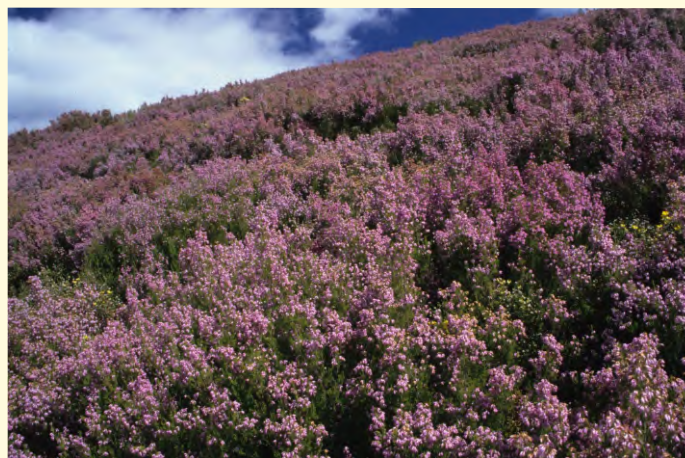
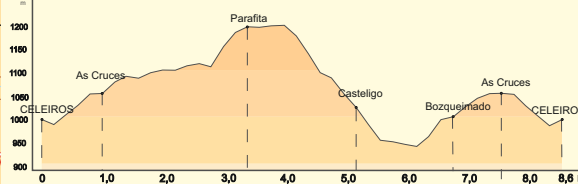
CAMIÑA SEGURO E CONSERVA A MONTAÑA

- Infórmate das previsións do tempo e leva roupa e calzado apropiados, auga, comida enerxética, botica e teléfono móbil. Se camiñas só informa a alguén do sendeiro a seguir e hora estimada de regreso. Non arrisques a túa vida.
- Camiña polos sendeiros, respectando as plantas, os animais e as fontes de auga.
- Procura traer o lixo de regreso e depositalo nos contedores axeitados.
- Respecta as propiedades dos veciños, a súa cultura e tradicións. Ten coidado co gando.
- Non acendas lume e avisa dos incendios e outros danos a natureza.
- Goza das paisaxes e xentes da montaña, presta atención as pequenas cousas e volve en distintas épocas do ano.

LEENDA

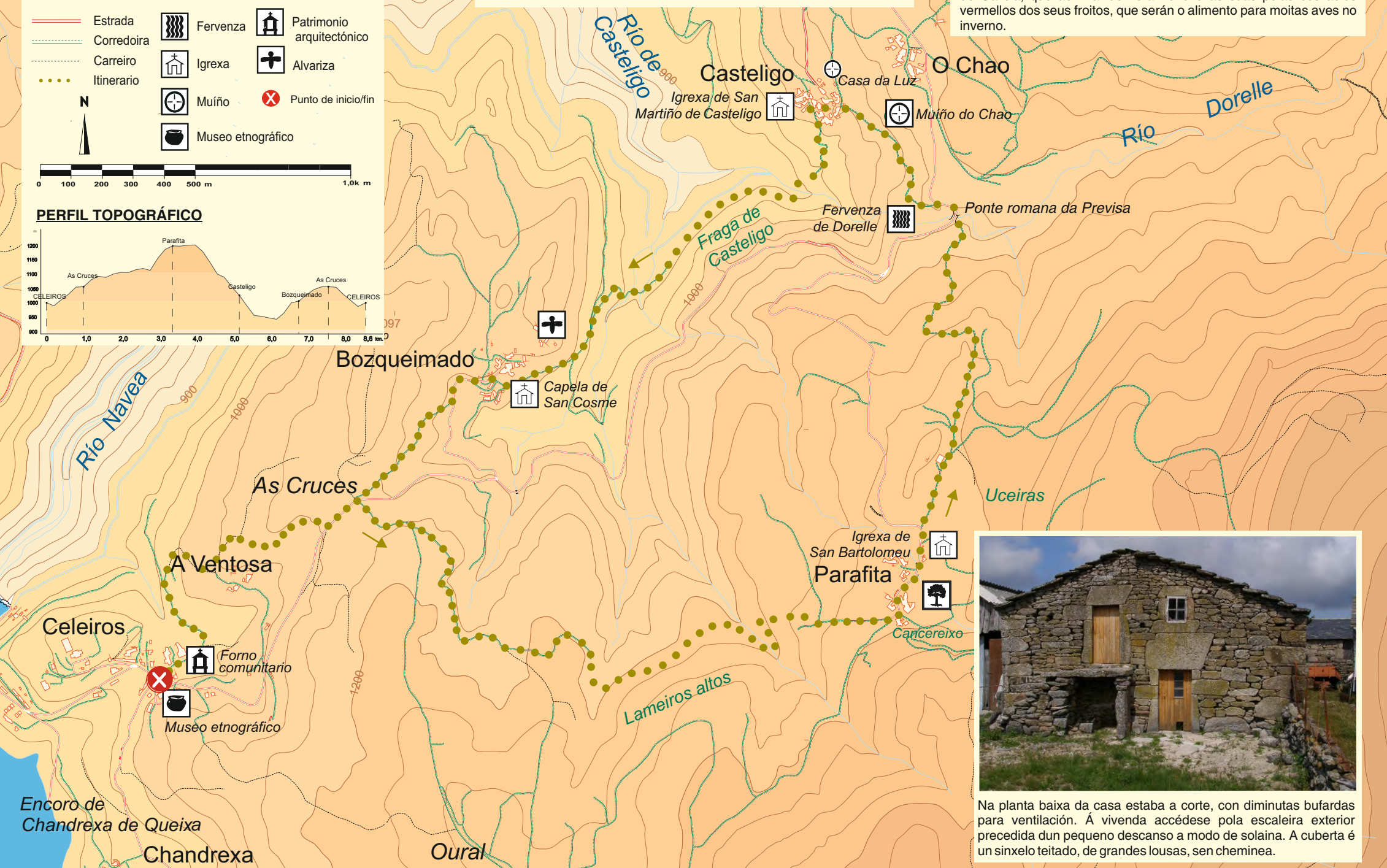
PERFIL TOPOGRÁFICO

Os uzais están dominados por queirogas e carqueixas que na primavera configuran un espectacular mosaico de vermellos, morados, amarelos e brancos.

A carón da igrexa de San Bartolomeu encóntrase o maior cancereixo de Galicia, que ao final do verán enche as súas pólas cos acios vermellos dos seus froitos, que serán o alimento para moitas aves no inverno.

Na planta baixa da casa estaba a corte, con diminutas bufardas para ventilación. Á vivenda accédese pola escaleira exterior precedida dun pequeno descanso a modo de solaina. A cuberta é un sinxelo teitado, de grandes lousas, sen cheminea.

CARACTERÍSTICAS DO ITINERARIO:

PUNTO DE INICIO: Celeiros
 PUNTO DE REMATE: Celeiros
 DURACIÓN ESTIMADA: 3,5 horas
 DISTANCIA: 8,6 km.
 ACCESIBILIDADE: a pé
 DIFICULTADE: media-baixa

VALORACIÓN M.I.D.E

MEDIO: 1, 2, 3, 4, 5
 ITINERARIO: 1, 2, 3, 4, 5
 DESPRAZAMENTO: 1, 2, 3, 4, 5
 ESFORZO: 1, 2, 3, 4, 5

Medio (Severidade do medio): 1 O medio non está exento de riscos; 2 Hai máis de un factor de risco; 3 Hai varios factores de risco; 4 Hai bastantes factores de risco; 5 Hai moitos factores de risco
Itinerario (Orientación no itinerario): 1 Camiños e cruces ben definidos; 2 Sendas ou sinalización que indica a continuidade; 3 Esixe a identificación precisa de accidentes xeográficos e de puntos cardinais; 4 Esixe navegación fora de traza; 5 A navegación é interrompida por obstáculos que hai que bordear
Desprazamento (Dificultade no desprazamento): 1 Marcha por superficie lisa; 2 Marcha por camiños de ferradura; 3 Marcha por sendas escaleiradas ou terreos irregulares; 4 É preciso o uso das mans ou saltos para manter o equilibrio; 5 Require o uso das mans para a progresión
Esforzo (cantidade de esforzo necesario): 1 Até 1 h de marcha efectiva; 2 Máis de 1 h e até 3 h; 3 Máis de 3 h e até 6 h; 4 Máis de 6 h e até 10 h; 5 Máis de 10 h de marcha efectiva